

[Valdemar Thomsen.]

denne Opfattelse, ikke saa meget paa Grund af det Beløb, der er Tale om — det er til at overse —, men navnlig fordi Forslaget er et Udslag af en overmaade farlig Tendens, der sandsynligvis vil faa vidtrækkende Konsekvenser. Forudsætningen for Fremsettelsen af et Lovforslag maa være dels, at det er paakrævet, og dels, at det er økonomisk forsvarligt. Ingen af Delene kan siges om det foreliggende Lovforslag, tværtimod, det er upaakrævet, fordi de Mennesker, det drejer sig om, med Hensyn til Løn og Arbejdsforhold i Forvejen er Samfundets Kælebørn. Jeg har en Opstilling fra en Kommune, der viser, at gifte Arbejderes og ligestillede Løn i Tiden fra 1929 til 1937 steg fra 1 028 Kr. til 1 033 Kr. Husmændenes og Gaardmændenes gik ned fra 1 968 til 1 580 Kr., men Tjenestemændenes Lønninger steg fra 2 677 Kr. til 2 970 Kr. i 1937. Forholdet vil være nogenlunde det samme endnu, og det vil med andre Ord sige, at de, som har den største Indtægt, som har deres Alderdom sikret, skal have endnu mere og paa Bekostning af de Skatteydere, der ser deres Indtægter blive mindre og mindre, de Skatteydere, som ikke kender til Ferie med Løn, og som den Dag, de er slidt op, i mange, mange Tilfælde er henvist til offentlig Understøttelse. Landbrugets Forrentningsprocent er for det foregaaende Aar af Statistisk Departement opgjort til 3,3, og jeg kan oplyse, at Landbrugets Underskud som Gennemsnit af Aarene siden Ministeriet Staunings Tiltræden udgør ca. 64 Kr. pr. ha, og at Landbrugets Produkter for Aaret 1938—39 kun er steget med 26 pCt. sammenlignet med 1914, hvorimod Produktionsomkostningerne i samme Aaremaal er steget med 74 pCt. Den øjeblikkelige økonomiske Situation for Landbruget er mere end haabløs, idet Smør- og Baconkontingenterne, som det sikkert vil være Medlemmerne bekendt, sandsynligvis vil blive skaarret ned nu fra 1. April; Svinepriser og Smørpriser staar tilmed over for et stort Fald. Dertil kommer, at der ikke engang er Midler til Raadighed for Mejerier og Slagterier til at klare de nødtørftigste Udbetalinger, og at mange, mange Landmænd af den Grund staar over for at blive smidt ud fra Hjem og Bedrift. Alt det ved Regeringen, det ved den højttærede Finansmini-

ster, og de ved ogsaa, at Landbrugets Produktion er og maa være Basis for Landets Økonomi og for Befolkningens Levestandard. Jeg kommer her til at tænke ogsaa paa det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Tale i Gaar, der saa afgjort gik ind for den Tankegang, at saadan maa det være.

Jeg fremdrager disse Kendsgerninger for at vise, at det foreliggende Lovforslag ikke alene er upaakrævet, men tillige økonomisk uforsvarligt. Den Omstændighed, at et saadant Forslag i det hele taget kan fremsættes, er for mig et Bevis paa, at Regeringen fuldstændig misforstaar sin Opgave. Jeg ved ikke, om Vælgerne formaar at se til Bunds i disse Forhold, om de er klar over den skæbnesvangre Udvikling, der kan blive Følgen af en saa ulige Fordeling af Indtægterne. Hvis de kan det, ja, saa kan det Valg, der er truet med, ikke komme for tidligt; men desværre er Forholdet det, at det er de gamle politiske Partier og den dem undergivne Presse, der saa fuldstændig dominerer den offentlige Mening, og derfor er det maaske noget vanskeligt at se, at der kan ske store Omvæltninger ved et Folketingsvalg.

Efter den Uforstand, der er afsløret, først gennem Overenskomsten mellem Arbejdere og Arbejdsgivere og nu, tilmed efter at man er klar over, at vore Eksportindtægter vil svinge, gennem ekstraordinære Løntillæg til Tjenestemændene, kan jeg for min Gruppes Vedkommende sige, at lige saa enige vi er med Regeringen i dens Neutralitetspolitik og Udenrigspolitik, lige saa uenige er vi med den, hvad dens økonomiske Politik angaar. Meningen er — den er ikke til at tage fejl af —, at de organiserede Arbejdere, det vil sige den Del, der ikke rammes af Arbejdsløsheden, samt Tjenestemænd, Lærere, Præster, uden Hensyn til hvad der sker, skal have Sikkerhed for en uforandret Realindtægt. Denne Kreds, der bortset fra Storfinsansens Mænd er de økonomisk bedst stillede, skal have Sikkerhed for en Løn nøjagtig som hidtil, i Forhold til Pristallet.

Men, kan man saa spørge, er dette i det hele taget muligt, naar Indtægterne udefra svinger, og naar Transport og Forsikring alene fordyrer visse livsvigtige Varer med 100—200 pCt.? Man behøver saamænd ikke at være Minister, Akademiker, Nationaløkonom eller maaske alle tre Dele for at forudsige, at dette er komplet umu-